

DE BOUWKUNDIG AMBTENAAR

OFFICIEEL ORGAAN VAN DE VEREENIGING VAN BOUWKUNDIGEN
OPGERICHT 2 AUG. '27 VOOR DEN TIJD VAN 29 JAREN EN 5 MAANDEN

Redactie: Matramanweg 119A, Meester-Cornelis

ADRESSEN.

Voorzitter: W. H. Th. Marcus, Matramanweg 119A, Meester-Cornelis, tot wien men zich te wenden heeft voor persoonlijke belangen en voor vereenigingsaangelegenheden en die tevens de redactie der B. A. voert.

Secretaris-Penningmeester: J. C. de Keyzer, Groote Postweg 294. Postkantoor Bandoeng, Riouwstraat. Tevens Administrateur I. B. T. voor:

- a. Aanmelding als lid V. v. B.
- b. „ „ „ „ abonné I. B. T.
- c. Adresverandering en contributie.
- d. Vereenigingsaangelegenheden.
- e. Opgave van advertenties.

2e Secretaris-Bibliothecaris: R. M. Soejatiman, Petodjosawah Zuid, Gang VI, Batavia-Centrum, voor: Vereenigingszaken inwendige dienst, aanvraag oude Nrs. I. B. T. en bibliotheeknummers.

CIJFERS, STATISTIEKEN EN PREMISSEN.

In den Volksraad heeft, in de openingsrede, Z. E. de Gouverneur-Generaal eenige cijfers genoemd, in verband met het aantal der in 1931 en in 1932 reeds afgevloeide en nog af te vloeien ambtenaren. Ter voorkoming van misverstand moge de betreffende passage, waarin één en ander voorkomt, in zijn geheel worden overgenomen.

„Mijnheer de voorzitter! Het is mij een behoefte hier even stil te staan bij de inkrimping van formaties, ontslagen, afvloeijing enz. van zoo velen. Al staat de noodzaak van dat alles vast, ¹⁾ toch blijft er plaats voor een woord van oprechte sympathie en medegevoel met hen, die slachtoffers van dien maatregel worden. Ik gevoel dat misschien meer dan iemand anders, ²⁾ omdat ik mij bij voortduring bewust ben, dat mijn paraaf hier beteekent een aantal

¹⁾ De noodzaak voor Indië, van den bouw van den derden kruiser staat allermint vast, en toch zal Indië daarvoor hebben op te dokken. Maar de noodzaak van het brengen van „offers” naar draagkracht, wat door niemand zal worden ontkend, vindt de Minister van Koloniën een „ruw” middel, wanneer het de „olie” betreft.

²⁾ Evenwel toch zéér zeker niet meer dan de slachtoffers zelf en hun gezin.

werkeloozen, dáár een gebroken carrière, elders een ontwricht gezin, in de meeste gevallen teleurstelling, leed en ellende. Dan treft het dubbel telkens het verwijt te moeten hooren, dat met partijdigheid tewerk gegaan wordt en dat de slachtoffers bij voorkeur onder de lagere ambtenaren gezocht worden. Ik meen een dergelijk verwijt met beslistheid te mogen afwijzen en beroep mij op de volgende cijfers: in percenten van de formaties, waarop voor de Landsdienst was gerekend, heeft en zal de afvloeijing over de jaren 1931 en 1932 bedragen:

bij het personeel van minder dan f 800 per maand bezoldiging rond 7½ procent en bij het personeel van meer dan f 800 per maand rond 11 procent.”

Het spijt mij waarlijk, dat ik de bewijskracht der geproduceerde cijfers niet kan inzien, omdat die cijfers op zich zelf zoo heel weinig zeggen. En het spijt mij dáárom in de eerste plaats, omdat het wellicht de schijn zou kunnen wekken, dat Zijne Excellentie daarmede opzettelijk „diplomatiek” had willen zijn, terwijl toch bij lezing der rede men zéér beslist den indruk krijgt, dat de Landvoogd echt mensche-lijke gevoelens koestert tenopzichte van den even-mensch. En daarom meenen wij dat de autoriteiten,

Leden, werft leden V. v. B. en abonné's, zoomede adverteerders voor het I. B. T.

die het beter *moeten* weten, toch wel hadden kunnen zorgen voor volledige gegevens en advies, opdat niet nog meer wrok en gevoelens van teleurstelling bij de „kleintjes” worden opgewekt. Want wat beteekenen die cijfers feitelijk? Zijn bijvoorbeeld alle ambtenaren, die z.g. à la suite zijn gevoerd (ter beschikking gesteld van Provincies, enz. enz.) óók in de berekening opgenomen. Zoo niet, zou het *wel* medetellen van die ambtenaren niet een ander beeld hebben gegeven?

Dan vergete men niet, dat onder de afgevoelde ambtenaren van f 800 per maand of meer, vele middelbare krachten zijn, z.a. kantoorhoofd en praktijk-ingenieur, die thans in sommige gevallen door academici worden vervangen. Maar de meest door de geheele Indische samenleving als een bezwaar gevoelde bezetting der verschillende Landsdiensten, is heelemaal niet ter sprake gebracht. De Landsdiensten waren vóór 1931 zéér „topzwaar”, en *zijn* het nog steeds. Dit maakt de zaak zoo kostbaar, en daarin ware verbetering aan te brengen. De verhouding tusschen het aantal „hooger”-opgeleide ambtenaren en dat van de „middelbaar”- en „lager”-opgeleiden is nog steeds *onredelijk*. Ik wensch hierop niet nader in te gaan, maar wil slechts weergeven, wat ik van een hoofdamtenaar vernam: „Indien de cijfers niet 7½ % en 11 % waren, maar 5 % en 30 %, dan zou het voor de Landsdiensten veel beter zijn”. Wat ten naastenbij ook mijn meening is. Eerst *dan* zou het cijfermateriaal eenige waarde kunnen hebben, indien het behoorlijk ware toegelicht en gemotiveerd. Indien tevens er bij gezegd had *kunnen* worden, dat met een minder „topzware” bezetting de goede gang van zaken *in gevaar* zou worden gebracht. Wat n.b.m. absoluut onjuist moet worden geacht, daar zal *niemand* aan twifelen.

Nu een enkel woord over statistieken. Op de openbare vergadering van het V.V.O. te Bandoeng gehouden op 21 Mei j.l., werd door den heer Ir. Hart, ambtenaar van het centraal kantoor voor de statistiek,

een buitengewoon interessante lezing gehouden — verduidelijkt door knap opgezette en zeer overzichtelijke grafieken — over den levensstandaard van personen uit verschillende standen en van verschillende landen. In die grafieken waren gescheiden weergegeven de „behoeften” voor het levensonderhoud, voor het geestesleven, voor kleeding, enz. enz. Alle vakorganisaties bij het V.V.O. aangesloten zullen vragenlijsten krijgen ter distributie aan de leden, welke na nauwgezette beantwoording worden terugverwacht en zullen worden verwerkt. Wel, wij doen nu reeds bij voorbaat een beroep op onze leden om de vragen eerlijk en nauwkeurig te beantwoorden. Hopelijk zal dan wel daarmede door de Regeering worden rekening gehouden en behoeven wij niet 30 % of meer in salaris achteruit te gaan. Hoewel wij daarop niet geheel gerust zijn. Omdat misschien toch zal gezegd worden: „Mijne heeren, ge hebt te „hooge” behoeften, en ge kunt best nog met veel minder „toekomen!” En daar zijn wij nu juist midden in het probleem geraakt. Wij hebben een bepaalde bezoldigingsregeling, hebben onze „behoeften” er heelemaal op ingesteld, en zie, plots zegt men dat wij maar met minder tevreden moeten zijn. Als men bovendien zich richt naar de „grootte massa”, dan zijn wij er treurig aan toe; want de heer Ir Hart beweerde, dat de kleine man, de koelie, in Trengalek voldoende heeft aan f 6.— per maand. Ach, 't is natuurlijk een kwestie van „niet-dood-te-gaan,” en dan is een portie rijst met wat zout daarvoor wel toereikend. Vooral *niet teveel* rijst, dan zou men maar ongezonde rijstbuijkes krijgen. En kleeding? Een enkele tjelana is ruim voldoende; immers, wanneer die pantalon — de pijpen behoeven niet zoolang te zijn — nat is, kan de orang ketjil zich wel behelpen met een pisangblad. Als de zon dan maar flink doorschijnt; enne Adam en Eva hadden slechts een vijgenblad om zich mee te „kleeden”.

Lezers, welke waarde zullen wij aan de grafieken als bovenbedoeld *mogen* toekennen? Wie kan voor een ander de „behoeften” bepalen? Is het geen dwaasheid, om zonder meer te decreteren: „Groep A. of B. of C. tot en met Z., heeft zóóveel behoeften voor dit en zóóveel voor dat!” En zulks te willen doen zonder betrokkenen te hebben gehoord, zonder alleszins *klemmende*, maar bovenal *redelijke* argumenten aan te voeren? Kweekt men door dictatoriale maatregelen, welke heele groepen van menschen — ons, ambtenaren — *dwingen* het levenspeil *plotseling* zéér beduidend naar omlaag te brengen, niet haat en verbittering? Waarom wenscht men geen „overleg” met betrokkenen? Ach, indien men van plan is *meer* te geven, indien de Regeering maatregelen treft, welke stoffelijk of geestelijk *voordeel* brengen, dan is het

Leden, steunt het H. B. en maakt Uw organisatie sterk.

vanzelfsprekend niet noodig om „overleg” te plegen, al zou het méér bevoordeelen van de ééne groep boven de ándere toch wel afgunst en ontevredenheid wekken. Doch genoeg hierover.

Zoo ongemerkt ben ik van statistieken overgestapt op premissen. Een hieromtrent kan ik ook heel kort zijn. Onlangs las ik een artikeltje van een „vernufteling”, in een h.t.l. verschijnend periodiek, dat bij mij een meewarig gevoel opwekte voor den schrijver. Hij oefende eerst eenige heel onnoozele critiek uit op zaken, welke klaarblijkelijk door hem niet begrepen werden, en kwam tenslotte aandragen met eenige zéér aanvechtbare, en niet behoorlijk door-dachte — uit gebrek aan inzicht of uit onwil, dat moet ik in het midden laten — premissen. De scribent meent klaarblijkelijk — naar zichzelf toerekenende — dat een bepaalde groep meer „behoeften” heeft dan een andere, en wenscht op grond daarvan een *ongelijke* maatstaf, die *niet* — althans redelijkerwijze — te verdedigen is. Het is niet noodig om tot eene nadere aanduiding van schrijver en periodiek over te gaan, aangezien over het algemeen elk individu — bij een *tekort* aan rechtvaardigheidszin en aan *redelijk* billijkheidsgevoel — geneigd is precies op dezelfde stuntelige manier te pleiten, in eigen voordeel. Daarom zal er nog steeds „strijd” bestaan op de wereld, en om met kans op succes strijd te kunnen voeren, dienen belanghebbenden zich nauw aanéén te sluiten bij een organisatie. De Vereniging van Bouwkundigen nu is zulk een *strijd*-organisatie, en wij *zullen* strijden, met gepaste middelen, doch onverschrokken. Ik behoef niet bevreesd te zijn voor ongewenschte „overplaatsing in 's Landsbelang”, voor een slechte conduite enz. Natuurlijk zal door mij nimmer op ongepaste wijze worden geageerd, doch men kan er verzekerd van zijn, dat ik niet „kruipen” zal. De V. v. B. wenscht gaarne „overleg”, doch moet met den meesten klem en met kracht opkomen tegen premissen, alsof *wij* „teveel” zouden hebben. Wij zullen eventueel ons veroorlooven om óók een oordeel

uit te spreken over „behoeften” en te plengen „offers” van anderen. Wij zullen daarbij het *redelijke* niet uit het oog verliezen, maar nooit gedoogen, dat wij slechts als „machines” worden beschouwd, en dat er *over* ons zal worden geoordeeld, *zonder* ons er in te kennen. Wij zullen bovenal paraat zijn en blijven bij de verdediging van „eenmaal verkregen rechten of aanspraken”. En, het zij nogmaals gezegd, wij wenschen *niet* teruggedrongen worden, en dan *blijvend*, naar een lageren levensstandaard, *vooral niet*, indien dit gepaard zou gaan met een „meten met verschillende maten”, en een sparen van de „bovenpeilers”, die de verschillende Landsdiensten reeds door *hun* aantal topzwaar maken.

W. M.

KORT VERSLAG H.B. VERGADERING.

Op Zaterdag 14 Mei j.l., 5 u. n.m., waren op de H.B. vergadering, Matramanweg 119 A, Mr. Cornelis, aanwezig, behalve de Voorzitter, de heeren de Keyzer, R. Moeh. Enoch, van Sprew, Boks en R. M. Soejatiman. Na een woord van welkom, werden de besprekingen gevoerd, welke geleid hebben tot de volgende besluiten.

I. Van den Ir. Razoux Schultz zal een dictaat over mechanica, bestemd als studie-materiaal voor collegas, die voor het examen van Architect B.O.W. zich wenschen te bekwamen, in het *I. B. T.* worden overgenomen. In verband met te verwachten latere aanvragen zullen 50 overdrukken worden gemaakt.

II. Besloten werd om in ieder geval moreelen steun te verleenen, door bv. opwekking tot deelname, aan een eventueel door den heer Ir. Meertens op te richten architecten-cursus.

III. Een rekest van het V.V.O. Bestuur betreffende toekenning van (beperkt) groot *binnenlandsch* verlof aan de ambtenaren, die geen aanspraak kunnen doen gelden op groot *buitenlandsch* verlof, zal in de *B. A.* (geschied) worden gepubliceerd.

IV. Van de aangevraagde 50 legitimatie-bewijzen voor verkrijging van reductie op spoorkosten, is zoo goed als geen gebruik gemaakt. In 1933 zal tevoren in de *B. A.* een oproep worden geplaatst, ter voorkoming van desillusie.

V. In verband met de resultaten van de Paleis-conferentie zal het H.B. aan de A.V. blanco volmacht verzoeken om ten aanzien van de te volgen gedragslijn met betrekking tot voorgenomen salariskortingen, te handelen naar bevind van zaken. (De A.V. op Zondag 15en Mei verstrekke het blanco mandaat).

Leden, is Uw contributie reeds betaald en Uw achterstand aangezuiverd?

VI. Dezelfde gedragslijn zal gevolgd worden (hetzelfde resultaat leverde de A.V. op) ten opzichte van de vergadering te Bandoeng van het z.g. Comité van Actie.

VII. Aan den Directeur B.O.W. zullen nadere inlichtingen worden gevraagd nopens de gedragslijn ten opzichte van het rangnummer der op wachtgeld of non-activiteit gestelde collegas, die tengevolge daarvan door jongeren worden gepasseerd bij promoties, zoodra de formaties „normaal” zullen zijn. Het werd onjuist en onbillijk geacht, om de oudere collegas dupe te laten worden van den ongunst der tijden en der zéér ingekrompen formaties.

VIII. Den heer Jacobs, hoofdopzichter is Semarang, zal verzocht worden op 24 Mei de V. v. B. te willen vertegenwoordigen op de A.V. van de Vereeniging van Waterstaats-Ingenieurs.

IX. Voorstel afdeeling Soerabaia om, in verband met de moeilijke tijdsomstandigheden en de voor kandidaten er aan verbonden kosten, het schriftelijk gedeelte van het examen voor Architect B.O.W. te doen afnemen in Soerabaia, Semarang en Batavia C., en alleen het mondelinge gedeelte in Batavia C., wordt billijk geacht. Het voorstel zal op de A.V. worden besproken en het H.B. gunstig adviseeren.

X. Aan B.O.W. zal gevraagd worden de formatie van het Corps Ingenieurs, en dat der B. 12 technici van dit Departement, over de jaren 1930 t/m 1933.

Niets meer aan de orde zijnde wordt de bijeenkomst met een woord van dank, en opwekking om tegen 9 uur bij de réunie tegenwoordig te willen zijn, gesloten.

De Secretaris.

HET V.V.O. EN DE SALARISCOMMISSIE.

Het bestuur van het Verbond van Vereenigingen van Overheidsdienaren verzoekt ons om opname van het volgende:

Door de regeering is bij gouvernementsbesluit een beschikking genomen op het rekest van het bestuur van het Verbond van Vereenigingen van Overheidsdienaren, waarbij verzocht werd, den heer J. P. J. W. Kusters tot lid van de salariscommissie te benoemen.

Die beschikking luidt afwijzend, waarmee geen uitzondering gemaakt werd op den regel, dat verzoeken van ambtenaren-organisaties afgewezen worden.

In zooverre zou dan ook met vermelding van de afwijzing volstaan kunnen worden, ware het niet, dat het besluit der regeering steunt op overwegingen, die blijk geven van opvattingen, welke wezen en beteekenis der ambtenaren-vakbeweging ten eenen male miskennen. Die overwegingen zijn zeer aanvechtbaar.

Het V.V.O.-bestuur stelt er dan ook prijs op, uiteen te zetten, waarom het zich bij deze beslissing niet kan neerleggen.

Bij boven-aangehaald gouvernementsbesluit werd aan het verbondsbestuur te kennen gegeven:

dat inderdaad bij besluit van 28 April 1932 No. 1Z ingesteld is een commissie voor de salarisherziening;

dat, zooals requestrant terecht opmerkt, gelegenheid tot bespreking van die herziening met vertegenwoordigers van de ambtenaren-vakbeweging in de commissie van georganiseerd overleg, waarvan de totstandkoming binnenkort is te verwachten, en anders die gelegenheid op andere wijze zal worden gegeven;

dat aan den wensch om de landsdienaren aandeel te geven in den arbeid van samenstelling van het ontwerp der commissie in zooverre is voldaan, dat de commissie bijna uitsluitend uit landsdienaren bestaat, die, hoewel geen daarvan vertegenwoordiger van een ambtenaren-organisatie is, toch, wegens de door hen thans of vroeger ingenomen positie, ten aanzien van de betrokken behoeften en belangen der landsdienaren deskundig mogen worden geacht;

dat, anders dan requestrant schijnt te meenen, bij de regeering de gedachte niet voorzit, dat de leiders van de ambtenarenvakbeweging blind zouden zijn voor het algemeen en het landsbelang;

dat echter wel de bepaling van de beteekenis van het ambtenarencorps en zijn plaats in het sociaal-

Maakt propaganda voor onze vereeniging.

organisch bestel der Indische maatschappij aan de regeering ware over te laten, aangezien de visie van de leiders der ambtenaren-vakbeweging daarop noodwendig min of meer eenzijdig georiënteerd moet zijn;

dat het de bedoeling van de regeering is geweest, de commissie zoo klein mogelijk te houden ten einde zoo snel mogelijk tot resultaten te komen;

dat er mitsdien bezwaar bestaat, aan het verzoek van requestrant te voldoen.

De afwijzende beschikking wordt door deze overwegingen wel buitengewoon zwak gemotiveerd.

De salariscommissie bestaat, zegt de regeering, „bijna uitsluitend uit landsdienaren”, en zij meent, dat daarmee „aan den wensch om de landsdienaren aandeel te geven in den arbeid van samenstelling van het ontwerp der commissie in zooverre is voldaan”.

Een kinderhand is gauw gevuld. Maar de hand van het V.V.O. is geen kinderhand, en dat de regeering-zelve háár hand gevuld zou achten met voldoening over de kracht van dit motief tot afwijzing van het verzoek van het verbond, is moeilijk denkbaar.

Had iemand zich de commissie, die een nieuwe salarisregeling voor de landsdienaren heeft te ontwerpen, dan ánders dan als uit landsdienaren samengesteld gedacht? Meent de regeering werkelijk, dat aan het verzoek van het verbond „in zooverre” is voldaan, dat de commissie niet geheel uit particulieren bestaat?

Het verbondsbestuur vroeg niet, de commissie uit landsdienaren samen te stellen, omdat dit toch waarlijk vanzelf sprak. Het vroeg, de commissie minstens één vertegenwoordiger van de organisaties der ambtenaren te doen omvatten.

Dit argument der regeering is een slag in de lucht.

Benoeming van een vertegenwoordiger der ambtenaren-vakbeweging acht de regeering niet wensche-lijk, want „de visie van de leiders der ambtenaren-vakbeweging” op „de beteekenis van het ambtena-

rencorps en zijn plaats in het sociaal-organisch bestel der Indische maatschappij” moet, meent zij, „noodwendig min of meer eenzijdig georiënteerd zijn”. Toch verwerpt zij, blijkens de voorafgaande alinea, de gedachte, „dat de leiders van de ambtenaren-vakbeweging blind zouden zijn voor het algemeen en het landsbelang”. Met die eenzijdigheid hunner visie op beteekenis en plaats van het ambtenarencorps, dat tot taak heeft, het algemeen en het landsbelang te dienen, loopt het dus klaarblijkelijk niet zoo'n vaart.

Deze twee alinea's kloppen niet met elkaar; de vijfde wordt door de voorgaande teniet gedaan. Den leider der ambtenaren-vakbeweging, die het algemeen en het landsbelang erkent en van wien dus verondersteld moet worden, dat hij de taak, de plaats en de beteekenis van het ambtenarencorps in het licht van het algemeen en het landsbelang ziet, kan toch bezwaarlijk eenzijdige oriëntering verweten worden. Zijn visie doet in dit opzicht niet voor die der regeering onder. Dank zij het feit, dat hij bovendien op de hoogte is van personeels-toestanden, -verhoudingen en -belangen, behoeften en wenschen der ambtenaren, is zijn visie zelfs veelzijdiger en ruimer dan die der regeering, die het ambtenarencorps uiteraard vooral en in de eerste plaats ziet als één geheel, als een apparaat, met behulp waarvan zij dit land bestuurt, en die noch aan hetgeen in het corps aan nooden en verlangens leeft, noch aan de bijzonderheden der positie van ambtenarengroepen, laat staan aan die van individuele ambtenaren, veel aandacht geven kan. Zij kent ze dan ook niet.

Hierom vroeg het V.V.O. om benoeming van een vertegenwoordiger in de salariscommissie.

De taak der commissie is niet, „de beteekenis van het ambtenarencorps en zijn plaats in het sociaal-organisch bestel der Indische maatschappij” te herzien, maar: gegeven deze beteekenis en die plaats, en in het licht er van, voorstellen te doen betreffende de salarissen, welke aan elke der honderden betrekkingen in den gouvernementdienst verbonden zullen worden. Van meer belang dan de vraag, of de visie der ambtenaren-vakbeweging al dan niet een andere is dan die der regeering, is dan ook kennis van de eischen, aan welke de bekleeders van die betrekkingen moeten voldoen, en van de belooning, in den vorm van salaris en algemeene dienstvoorwaarden, welke zij voor hun arbeid redelijkerwijze mogen verwachten. Dit maakt de voorlichting en de medewerking, behalve van ambtenaren, werkzaam bij afdelingen voor personeele zaken bij diensten en bedrijven, van leiders van de ambtenaren-vakbeweging onontbeerlijk. Want deze laatsten zijn beter dan wie ook op de hoogte van hetgeen de ambtenaar

*Geeft steeds uw volle kracht aan
onze vereeniging.*

Zij staat ons aller belang voor.

wenscht en van hetgeen hij krachtens opleiding en levensstandaard aan salaris en dienstvoorwaarden mag vragen.

Het is daarenboven onjuist, de veronderstelde eenzijdigheid van de visie der vakvereenigingsleiders te laten gelden als een motief om de ambtenarenvakbeweging vertegenwoordiging in de commissie te onthouden. Daargelaten, dat de regeering, in subjectieve verzekerdheid van de juistheid van haar visie, een andere visie zonder eenig recht en zonder eenige poging tot bewijs eenzijdig noemt, — het resultaat van den arbeid der commissie behoort de resultante te zijn van de samenwerking van vertegenwoordigers van verschillende richtingen, dragers van uiteenlopende opvattingen. Maar de regeering ontnemt aan vertegenwoordigers en woordvoerders van groepen, wier visie en opvattingen, naar zij veronderstelt van de hare afwijken, bij voorbaat de gelegenheid, aan den arbeid der commissie deel te nemen. Zij stelt zich daardoor bloot aan het verwijt, dat zij een bepaald resultaat van den arbeid der Salariscommissie wenscht, en dat zij deze daarom een bepaalde, en geen andere, samenstelling gaf.

De samenstelling der commissie is zoodanig, dat geen ambtenaar er vrede mee kan hebben. De regeering meent, dat de leden „wegens de door hen thans of vroeger ingenomen positie, ten aanzien van de betrokken behoeften en belangen der landsdienaren deskundig mogen worden geacht”. Maar dat is een waan. Geen der leden van de commissie is „ten aanzien van de betrokken behoeften en belangen der landsdienaren deskundig”.

Het staat vast, dat dit oordeel van het V.V.O. door alle georganiseerde ambtenaren gedeeld wordt. Het bestuur der Associatie van Vereenigingen van Academici oefende in een tot de regeering gericht rekest critiek op de samenstelling, op grond van tekort aan deskundigheid. In het laatst-verschenen nummer van het Maandblad der Vereeniging van Hoogere Ambtenaren vraagt de redactie: „Kennen deze (de leden

der commissie) de nooden en behoeften der ambtenaren, hebben deze het vertrouwen van de groote massa onder het landspersoneel, of is dit niet noodig?” Het landspersoneel, zegt zij verder, „twijfelt aan de deskundigheid van de commissie, waarvan de leden weinig aanraking hebben gehad met de materie, waarover zij thans moeten adviseeren.” De secretaris, de heer Hoekman, „weet van de te bewerken materie meer dan de andere leden van de commissie samen”, en „de deskundigheid van de commissie zal dus van den secretaris moeten komen”.

„De houding tegenover de vereenigingen van ambtenaren ook in deze aangelegenheid kan”, schrijft de redactie van het Maandblad, met ingehouden ergernis, „niet genoeg betreurd worden”.

Dat is een zachte uiting van ernstige verontwaardiging. De regeering heeft ook deze gelegenheid om de ambtenaren te krenken, door zonder hen over hun belangen te beslissen, niet laten voorbijgaan. De weigering, een vertegenwoordiger van de landsdienaren in de salariscommissie te benoemen, wordt niet goedge maakt door de toezegging van overleg of bespreking over voorstellen der commissie, zoodra deze in kannen en kruiken zijn. Het rekest van het V.V.O. vroeg duidelijk om gelegenheid tot medewerking aan de samenstelling van de ontwerpen. De regeering beschikte afwijzend, — op pooverzwakke gronden. Van haar overwegingen is geen enkele houdbaar.

Als straks een veel ernstiger verzet tegen de voorstellen geboden zal worden dan bij inwilliging van het toch zeer bescheiden en zeer redelijke verzoek van het verbond het geval zou zijn, dan heeft de regeering dit aan zichzelf te wijten. En als dan een vakvereenigingsleider zijn verontwaardiging uit in woorden, waarmee hij, naar het oordeel der regeering, de grens van het toelaatbare overschrijdt zoodat zij onvermijdelijk vindt, hem streng te corrigeren, dan zal die man háár slachtoffer zijn, doordat zij die uiting zal hebben uitgelokt.

De verdediging van de weigering van het verzoek van het V.V.O. maakt het feit dier weigering nog ernstiger. Want zij verraadt een ontstellende blindheid ten aanzien van de onontbeerlijkheid van loyaal aangeboden en deskundige voorlichting en medewerking.

Zóó dreigt elke regeeringsdaad een greep in het duister te zijn.

Van het V.V.O. Bestuur ontvingen wij het volgende schrijven.

WelEdele Heeren,

Van de brochure van ons Verbond over „De Crisis, de Regeering en de Ambtenaren” is een tweede dui-

Eendracht

maakt

macht

zendtal gedrukt. Beleefd verzoek ik Uw College, de aandacht der leden van Uw Vereeniging daarop te willen vestigen en hen op te wekken, zich een exemplaar aan te schaffen. De prijs van de brochure, die ook in kringen buiten ons Verbond sterk de aandacht getrokken heeft, is thans 25 cent per exemplaar.

Bij voorbaat zeg ik Uw College beleefd dank voor deze medewerking.

Met hartelijke Verbondsgroeten, enz.

Wij kunnen onze leden den raad geven, zich een exemplaar aan te schaffen. H. B.

BURGERLIJKE OPENBARE WERKEN.

Waterstaat:

Tijdelijk belast met de waarneming van de betrekking van:

1. hoofdopzichter de opzichter 1ste klasse E. R. Gout.
2. opzichter de adspirant-opzichters Soedjono en J. Beynon.
 - a. Architect de hoofdopzichter L. W. Dumas
 - b. Opzichter 1e klasse de terbeschikking van de Provincie Midden-Java gestelde opzichter Mas Mardi Wirjokoesoemo.

Benoemd:

tot ingenieur 2e klasse de ingenieur 3e klasse Ir. A. Nobbe.

tot ingenieur 2e klasse voor de Landsgebouwen de ingenieur 3e klasse Ir. H. A. Breuning.

Tijdelijk aangewezen als Leider van den Dienst der Landsgebouwen in het ressort Soerabaja de ingenieur 2e klasse voor de Landsgebouwen Ir. H. A.

Breuning, thans toegevoegd aan den Leider van genoemden dienst.

Toegevoegd aan het Hoofd der Krawangwerken de opzichter 1ste klasse Mas Malkan, thans toegevoegd aan den Resident van Bali en Lombok.

Ontslagen op verzoek, met ingang van:

- a. 28 November 1932
- b. 29 October 1932
- a. en b. wegens volbrachten dienstdtijd eervol en met recht op pensioen uit 's Lands dienst
- a. de praktijk-ingenieur H. G. Nieuwenhuis
- b. de architect E. E. Berretty.

Ontslagen:

Wegens overtolligheid, met ingang van einde Juni 1932, eervol uit zijne betrekking de opzichter Raden Soeworo.

Toegevoegd aan:

den Resident van Djambi de tijdelijk waarnemend Hoofdopzichter E. R. Gout, thans toegevoegd aan den Leider van den Dienst van de Landsgebouwen in het ressort Batavia — Mr. Cornelis — Tangerang.

Havenwezen.

Verleend wegens zesjarigen dienst acht maanden verlof naar Europa aan den beheerder 2e klasse D. van der Made, met bepaling dat hij zijne betrekking op een nader vast te stellen dag in de maand Maart 1933 zal nederleggen.

Benoemd tot Machinist 1e klasse de machinist J. H. R. Mondt.

Laboratorium voor Materiaalonderzoek.

Ontheven eervol wegens overtolligheid, met ingang van eind September 1932 van de tijdelijke waarneming van de betrekking van ingenieur Dr. W. L. A. Weigand.

Uit de *Koerier* van 6 dezer overgenomen, zie vorig nummer van de *B. A.*

Schaal C 45 jaar = 35 pct. + (5 × 3 pct.) tot op 50 pct. op 50 jaar.

Schaal B 45 jaar = 35 pct. + (5 × 3 pct. = 15 pct.) tot 50 pct. op 52 jaar.

Schaal A 50 jaar = 35 pct. + (5 × 3 pct. = 15 pct.) tot 50 pct. op 55 jaar.

ONZE BOEKENLIJST

Bij onzen Administrateur, Petodjosawah Zuid, Gang VI Batavia-Centrum, zijn de ondervolgende boeken te krijgen, na toezending van de kosten per postwissel. Geeft deze lijst ook ter inzage aan Uwe kennissen, die (nog) geen lid zijn der Vereeniging van Bouwkundigen. Bij beduidende afname kunnen wij korting of provisie toestaan.

1. Staten voor de berekening van grondverzet	à f 0.30 franco p.p. f 0.40
2. Een économischer werkwijze voor oppervlakte-asphalteering „ „	1.— „ „ 1.10
3. Technische Hygiëne „Waterverzorging.”	„ „ 2.50 „ „ 2.75
4. Knikmonogram	„ „ 0.25 „ „ 0.30
5. Keuring van dakpannen	„ „ 0.15 „ „ 0.20
6. Opgave Architects-examen 1928.	„ „ 0.75 „ „ 0.85
7. Opgave Architects-examen 1930.	„ „ 1.— „ „ 1.10
8. Statisch bepaalde en niet-statisch bepaalde balken	„ „ 0.75 „ „ 0.85
9. Grepen uit de leer der Hydraulica	„ „ 1.25 „ „ 1.35
10. Gewapend-beton. Statica en sterkteleer. Deel I.	„ „ 2.50 „ „ 2.60
11. Gewapend-beton. Deel II	„ „ 4.— „ „ 4.20
12. De beteekenis van den cementsteen in gietbeton	„ „ 1.— „ „ 1.10
13. Krachtleveringsmachines	„ „ 2.— „ „ 2.10
14. De Compensatie-planimeter.	„ „ 0.25 „ „ 0.30
15. Ranglijstenboekje Schaal B. 12 personeel bij de B. O. W., en ledenlijst V. v. B.	„ „ 0.25 „ „ 0.30

Bij bestellingen boven f 10.— geven wij 10% korting; boven f 25.— kunnen wij 15% korting toestaan. Bestellingen tot een hooger bedrag nader overéén te komen. H.B.

*Geeft dit blad na lezing aan een nog niet aangesloten Collega.
Gij verricht daardoor reeds propagandistisch werk.*